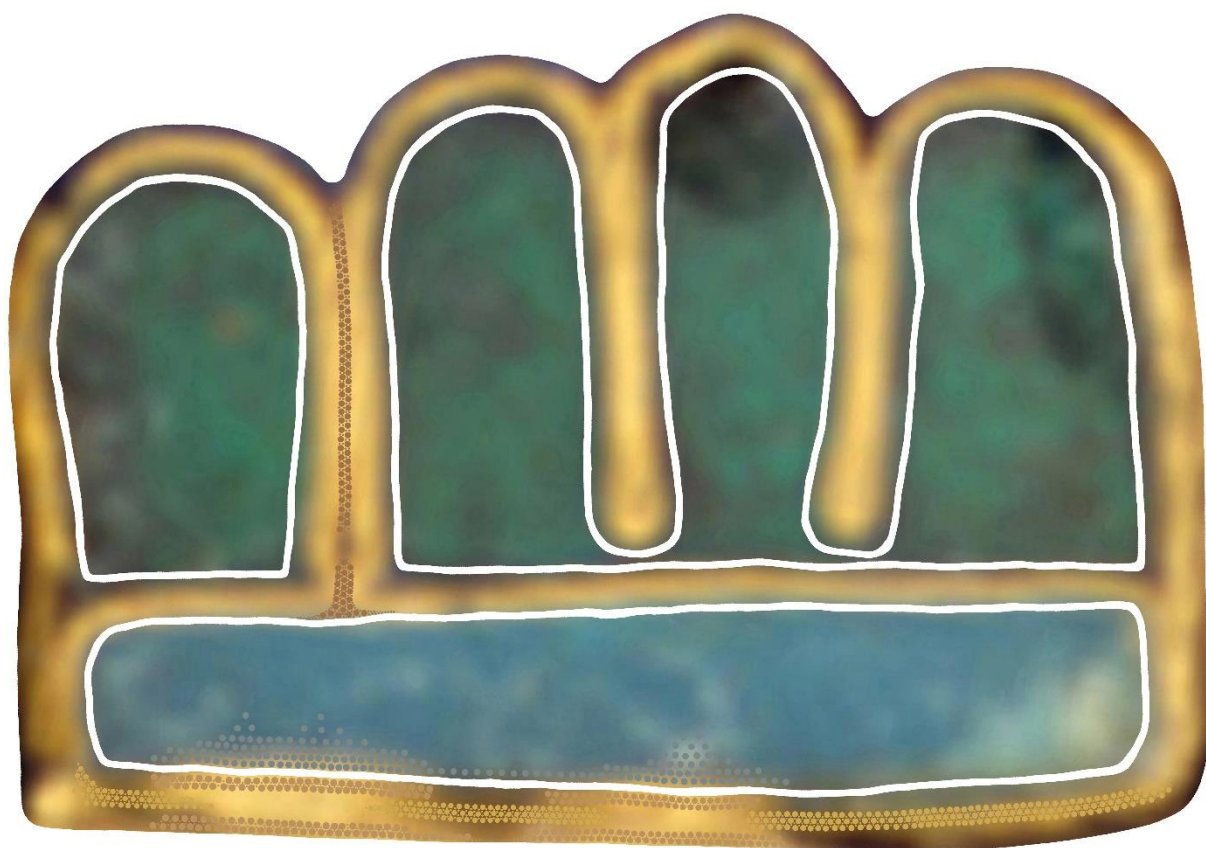
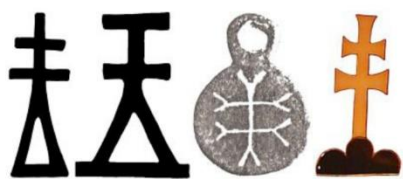

VARGA GÉZA

Őshazakutatás és a magyar hieroglifikus írás emlékek

ÍRÁSTÖRTÉNETI KUTATÓINTÉZET

Uralmi jelképek: hegyen álló kettős kereszt egy hun ékszeren (fent), valamint a sumer „herceg”, a kínai „uralkodó” szójel, bolgár jelvény a preszlávi uralkodói központból és az Árpád-házi királyok címere (alul)

ÍRÁSTÖRTÉNETI TANULMÁNYOK

Az Írástörténeti Kutatóintézet sorozata

Frank tulajdonba került hun ékszer a *magas szár kő* „Magasságos úr köve” mondattal

Az elülső borítón az avar Gizella kincs *Ragyogó, nagy ország* mondatjele.

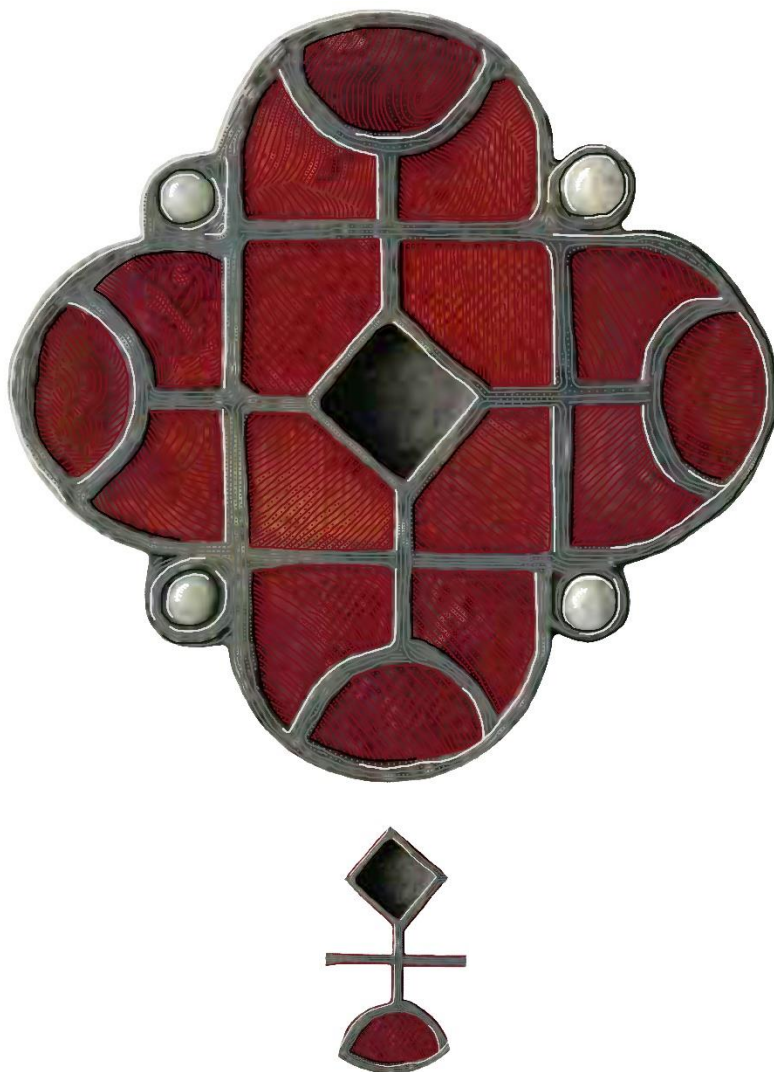
A címlapon *Ak szár ügy* „Heraklész úr a folyó” mondatjelek az apahidai hun aranycsaton és a római kori hosszúhetényi szabír korongfibuláról

A hátsó borítón egy hun aranyálarc Kirgiziából a *szár* „úr” hieroglifával, alatta bajánsenyei, szentgyörgyvölgyi és muraszombati népi cserépedények a *szár* jelével (az edényeken arra utal, hogy az étel-ital az égigérő fával azonos Teremtő adománya), valamint egy magyarszombatfai *szár* hieroglifa és a székelý írás „sz” (szár) jele

(C) Varga Géza 2016. ISSN: 1217-6974 ISBN: 978-615-80511-0-1

Kiadja az Írástörténeti Kutatóintézet baráti köre és a szerző

A grafika és a tördelés a szerző munkája

Meroving tulajdonba került hun ékszer a *Nagyságos Dana a kebel/koponya(?)* mondatjelekkel

VARGA GÉZA

Őshazakutatás és a magyar hieroglifikus írásemlékek

ÍRÁSTÖRTÉNETI KUTATÓINTÉZET

BUDAPEST, 2016.

A szerző e sorozatban megjelent kötetei:

- Simon Péter – Szekeres István – Varga Géza: *Bronzkori magyar írásbeliség* 1993.
- Varga Géza: *Székely rovásjelek hun tárgyakon* 1996.
- Varga Géza: *Rovásírás és mitológia* 1998.
- Bakay Kornél – Varga Géza: *Rabló, nomád hordák inváziója, avagy a kincses Kelet örököseinek honalapítása?* 1998.
- Varga Géza: *A székely rovásírás eredete* 1998.
- Varga Géza: *The origins of Hunnish Runic Writing* 1999.
- Varga Géza: *A magyarság jelképei* 1999.
- Varga Géza: *Mítoszok őre, Velemér* 1999.
- Varga Géza: *A székelység eredete* 2001.
- Varga Géza: *A finnugor elmélet alkonya* 2006.
- Varga Géza: *Így írtok ti magyar őstörténetet* 2010.
- Varga Géza: *A Tejút hasadékaiban kelő napistent ábrázolja-e a székely írás „us” (ős) jele?* 2014.
- Varga Géza: *Mandics György róvott múltja* 2015.
- Varga Géza: *Segíthetik-e az őshazakutatást a hieroglifikus magyar írásemlékek?* 2016.
- Varga Géza: *Magyar hieroglif írás* 2016.

Előkészületben: Varga Géza: *Magyar ősvallás*

A kötetek a legjobb áron a szerzőtől vásárolhatók meg:

cserepmadar@gmail.com 06(20)534-2780

Támogat, ha nálam nyaral: www.csinyalohaz.hu

TARTALOMJEGYZÉK

Szabír hieroglifákról a kovásznai konferencia kapcsán	9
Írástörténet és őshazakutatás	10
Kereszt a nyelvészetben és a székely írásban	10
A székely írás keleti származása	12
Írástörténettel fűszerezett genetika	13
Ogur/szabír és székely/magyar jelek	15
Fel nem ismert hieroglifák	17
Az „ezerfejű sárkány” a pánmagyar hipotézis	18
Őshonosságról a világ legkorábbi elolvasható írásemléke alapján	21
Hun és avar írásemlékek	23
Összegzés	24

Apahidai hun csaton *Nagy ügy szár* „Nagyságos folyó úr” mondat

Az Orion csillagképet ábrázoló Nimród tamga (a hun uralkodóház jelképe) Zalavár Várszigetről (fent), valamint a tusnádi Várhegyről, a preszlávi bolgár uralkodói központból és egy XII. századi magyar ezüstdénárról (lent)

ŐSHAZAKUTATÁS ÉS A MAGYAR HIEROGLIFIKUS ÍRÁSEMLÉKEK

Szabír hieroglifákról a kovásznai konferencia kapcsán

Kovásznán hagyomány az évenként megrendezésre kerülő Körösi Csoma Sándor őstörténeti konferencia, amelynek anyaga egy-egy kötetben meg is jelenik.

1. ábra. Balról jobbra: ogur/szabír kereszt (Botalov nyomán, 2009/489.), hun kereszt (Pletnyeva nyomán), a székely írás kereszt alakú „d” (Dana) és „ly” (lyuk) betűje, valamint a sumer írás „kút, forrás” szójele

Évek óta ismétlődik e sorozatban, hogy a résztvevőket a székely írás eredetének kutatása során elért eredményeimmel terhelem. Hitem szerint ugyanis ezzel lehet legjobban segíteni Csoma Sándor céljának elérését: a hun-magyar őshaza megtalálását, mert ehhez az írástörténet kivételes lehetőséget kínál. Egyrészt azért, mert a székely írás elődjét a hunok is használták;¹ vagyis a hun-magyar azonosság bizonyítása elvileg a jelek történetének megértésével, előfordulásaik térképre vitelével is lehetséges. Másrészt azért, mert a székely írás és a magyar jelkincs az akadémikus tudomány képviselői számára napjainkig ismeretlen terület maradt.

Miközben hatalmas, feldolgozatlan adatmennyiséggel, rövid szövegekből álló írott (pl. szabír) forrásokkal rendelkezünk, aközben az akadémikus kutatás egy helyben topog². E körülmények miatt a hun-magyar azonosság kérdésében előrelépésre számíthat az írástörténet megismerésére hajlandó kutató. A székely írás (és elődje, a magyar hieroglif írás) azonban ma is megvetett és mellőzött szakterület.³ Még azon „szakmabeliek” némelyike is ellenérzésekről és mélységes ismerethiányról tesz tanúbizonyságot, aki már publikált e tárgykörben.⁴ A székelyek tudós konferenciája azonban aligha hagyhatja figyelmen kívül a székely írás tanulságait ama legfőbb kérdés megoldásakor, amelynek kutatására Körösi Csoma Sándor az életét áldozta.⁵

E cikkben a kovásznai konferencia legutóbb megjelent kötetét⁶ veszem szemügyre. Azt vizsgálom, mennyire párhuzamosak a székely írás kutatási eredményei a nyelvészet, genetika, régészet meg a többi társtudomány eredményeivel, s milyen választ lehet adni a nemzeti írástörténet segítségével a kutatókat leginkább foglalkoztató kérdésekre.

¹ Erről bővebben írok *A székelység eredete* c. kötetemben.

² Az akadémikus őstörténet-kutatás megtorpanását Vásáry István fogalmazta meg. A kovásznai kötetben is megjelent e gondolat Fehér Tibor és Németh Endre cikkében, amelyben egyébként a genetikát, mint új impulzust adó tudományterületet ajánlják. Így idézik a szkeptikus álláspontot a kötet 187. oldalán: „a székelyek származásának kutatása jó ideje helyben jár, a történeti források értelmezési lehetőségei kimerültek” (Klima 2009).

³ Az 1999-es Frankfurti Nemzetközi Könyvkiállításon a díszvendég szerepét Magyarország kapta, amit a magyarországi kormány által kinevezett és irányított rendezők azzal próbáltak megszolgálni, hogy a kiállítás területéről a székely írással foglalkozó művek sorát és magát a székely írást is kitiltották azzal az tudománnyon kívüli érveléssel, hogy az írásunk náci asszociációkat keltene.

⁴ Püspöki Nagy Péter joggal írja, hogy még a tudományosság igényével írt dolgozatok is csak a szerzők tájékozatlanságáról tanúskodnak. Sándor Klára pedig arról biztosítja az olvasót, hogy a tudós világ nem ismeri a székely írást, minden alapvető kérdés tisztázatlan, azt sem lehet tudni, miért kell ezzel az írással foglalkozni.

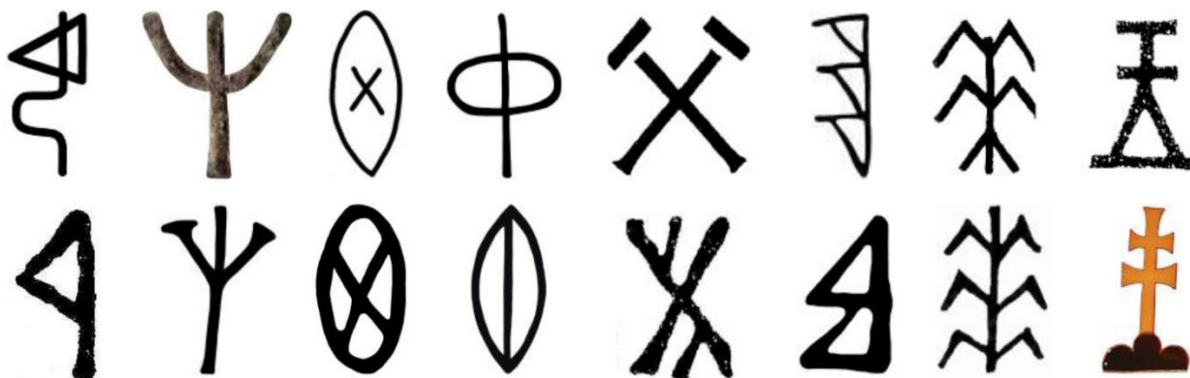
⁵ A kérdés a záróülésen Varga Csaba jogásszal, azt követően pedig Bedő Zoltán újságíróval kialakult nézetkülönbség miatt tisztázandó.

⁶ Körösi Csoma Sándor Nyomok az időben, Körösi Csoma Sándor Közművelődésügyi Egyesület, Sepsiszentgyörgy, 2016.

Írástörténet és őshazakutatás

Kőrösi Csoma Sándor élettörténete alapján írta Jókai Mór a *Mégis mozog a Föld* című regényét, amelyet gimnazista korában olvasott I. J. Gelb, aki ennek hatására határozta el, hogy életét a keletkutatásnak szenteli. Az egyik legismertebb írástörténész lett belőle.

Ideje, hogy a nagy székely példájából gazdagodó írástudomány visszahasson az általános írástani tájékozatlansággal jellemezhető őshazakutatásra.

2. ábra. Formailag hasonló, tartalmilag összefüggő kínai és magyar jelek

Kereszt a nyelvészetben és a székely írásban

A Czeglédi Katalin által írt nyelvészeti tárgyú tanulmányának van egy „*A kereszt szerepe a sámánhitben*” c. alfejezete. Ebben írja a szerző, hogy „*A keresztnek a neve minden áltáji nyelvben kiris, azaz íjhúr. ... A sziklarajzokon ... íjból lövő ember ... íjhúrja a kereszt szimbólum értékével azonos, mint ahogy a megnevezés is számos nyelvben ugyanaz. ... Az íjhúrra rátett nyilvánvaló olyan, mint a kereszt ... ez pedig ... szent ... isten jelentése is van ... rajta keresztül lehet ... az istenhez eljutni ... jelképezi a forrást.*” (53-56. oldal).

Czeglédi Katalin nem említi a székely írás kereszt alakú „d” jelét, amely a magyar hieroglif írás *Dana* szójeléből alakult ki,⁷ pedig e jel szabír és hun változatai visszaigazolják a cikkében írtakat: a kereszthez valóban kötődik az „Isten” és a „forrás” fogalma.

Azt, hogy ez a *Dana* egykor az Isten neve volt, többek között⁸ a Székelyföldön ma is használatos „*Dana verjen meg!*” mondás is igazolja. Van e kereszt alakú székely „d” (*Dana*) jelnek szabír és hun megfelelője is, amelyen ama „forrás” is jelölve van, amelyre Czeglédi Katalin pusztán a nyelvi adatok elemzése útján rátalált (1. ábra). Az ogur/szabír és hun leleten lévő központi kör megegyezik a székely írás „ly” (lyuk) és a sumer írás „kút, forrás” jelével.⁹

⁷ A kereszt az Éden teremtésére emlékeztet, amelyet az Ószövetség ír le: Isten teremtett egy kertet, amelyből négy folyó indul a világ négy tája felé. Ezt az Ararát körüli tájat ábrázolja a kereszt alakú „d” (*Dana*) és a körbe zárt kereszt alakú „f” (*Föld*) jelünk.

⁸ Több más igazolást is találtunk (pl. a kereszt az Isten helyén jelenik meg az ábrázolási konvenciókban), amelyek felsorolására most nincs hely, de a megjelenés előtt álló *Magyar hieroglif írás* c. kötetünkben előadjuk őket.

⁹ A sumer írás legkorábbi, képszerű jelei közül mintegy 20 azonosítható székely jelekkel. Ezt nem értékelendő úgy, mintha a székely írás a sumerból származna, mert a kínai írással 50, az indiánok népi jelkészletével 23, a Tordos-Vincsa kultúra jeleivel 50, a 15-20 ezer éves Mas d’Azil-i jelekkel 20 egyezésünk van. Az elvégzett matematikai valószínűségszámítás szerint ezek nem véletlen, hanem genetikai kapcsolattal magyarázható egyezések. Ami azt jelenti, hogy a székely írás egy ősvallási jelkészletből alakult ki, amelyet a kőkorban a Pireneusoktól Dél-Amerikáig általánosan ismertek. Ez a jelkészlet szolgált lényegében minden természetes úton kialakult régi írás alapjául, ezért a régi jelrendszerek egymás rokonai s közöttük az összeköttetést éppen a székely

A hun és a szabír kereszt az Éden teremtésére emlékeztető ősvallási gondolatot (az egy forrásból fakadó négy szent folyót) idézi fel, amit a székely jelek segítségével érthetünk meg.¹⁰ A székely jelek azért adnak lehetőséget a hun és szabír leletek megértésére (képi tartalmuk feltárására), mert a hun-szabír-székely/magyar azonosság történeti tény.

	magyar	orhoni	jenyiszeji	germán
1	q a	q	q	P w
2	X b	X d	X d	X g
3	↑ c	↓ k	↑ k	↑ t
4	† d		+ d	† n
5	Ʒ e	Ƒ g	Ǝ g	Ƒ a
6	Λ g	Ʒ k	Ʒ k	Ʒ f
7	⊗ h	⊗ b	⊗ b	⊗ o
8	↑ i	↑ y, i	↑ y, i	↑ l
9	7 j	1 p	1 p	
10	ㄣ ak		ㄣ a	ㄣ e
11	B kő	B k	B k	B b
12	⊙ ly		⬠	
13	⌋ n	⌋ n	⌋ n	
14	⌋ ny	⌋ j	⌋ j	▷ th
15	⌋ o	⌋ b	⌋ b	
16	H r	4 r	4 r	H h
17	Λ s		Λ	⌋ u
18	≡ sarok	⌋	⌋	
19	⌋ s	⌋ cs	⌋ cs	⌋
20	⌋ sz	⌋ sz	⌋ sz	⌋ i
21	⌋ t	⌋ ng, n	⌋ ng, n	
22	⌋ u			⌋ d h
23	M v	M	M ld, lt	M e
24	Ψ zs	Ψ cs		Ψ R
25	⌋ ü	⌋ a	⌋ a	⌋ sz
26	⌋ ten	⌋ r	⌋ r	

3. ábra. A székely jelekkel azonos formájú ótürk és germán jelek összehasonlító táblázata. Az itt szereplő székely/magyar jelek mindegyike nem vezethető le sem az ótürk, sem a germán jelkészletből, fordítva azonban történhetett.

írás jelei jelentik. A szójeles írásokban kimutatható jelpárhuzamok ezért segíthetik a székely írásjelek eredeti jelentésének és történetének megértését.

¹⁰ Az Ószövetség az Éden teremtéséről szóló részben a korábbi ősvallási hagyományt mentette át és őrizte meg. Ennek megfelelően a székely írás jelei az ősvallás jelrendszeréből alakultak ki, amint a vallásos műszavak (pl. az *Isten* „ős Ten” neve és *jó, egy* stb. jelzői) is az ősvallási használatból maradtak ránk. Nem véletlen, hogy az „ős”, „Ten”, „jó” és „Egy” szavunknak ugyanúgy saját jele van a magyar jelkincsben, mint az említett „Dana” és „lyuk” szavaknak is.

A székely írás keleti származása

Nagy Lajos a *Rudimenta* első ismert másolóját azonosítja a kötetben közreadott tanulmányában, amelyben érinti az eredetkutatás témakörét: „A magyarok keletről hozott írástudománya, s mint ilyen, ősi műveltségünk egyik legbeszédesebb emléke a székely rovásírás.”

indian	magyar	indian	magyar	indian	magyar

4. ábra. Indián – magyar elemi jelpárhuzamok (ezeken túl egyező ligatúrák is vannak)

Elfogadjuk és bármikor megismételjük ezt a megállapítást, mert nem kételkedünk az igazában. Ebből azonban az is következik, hogy a keleti hun-magyar őshaza lokalizálásához a székely írás eredetének kutatása (a fonetikus szabírhun írásemlékek elolvasása) szolgáltathatja a *legbeszédesebb* eredményeket. Ha ez a megállapítás a közhelyek szintjéről átültetődik a napi gyakorlatba is, akkor a régészeink ismerni fogják a magyar jelkészletet és el tudják majd olvasni a szabírhun írásemlékeket.¹¹ Amihez persze az íráselméleti ismeretek gyarapodása szükséges.

¹¹ Erre azért nem képesek a régészek, nyelvészek és történészek, mert az egyetemeinken téveszméket tanulnak az írásunkról, a hun-magyar azonosság kérdéséről, valamint a székelység eredetéről is.

A magyarul megszólaló (hun, ogur és szabír) fonetikus írásemlékek segítenének kirajzolni azt az őshazát, amelyet Körösi Csoma Sándor keresett – ha a „szakma” figyelne rájuk.

A hazai őstörténetkutatás még nem szembesült ama írástörténeti ténnyel sem, hogy a kínai és a magyar jelkészlet között legalább 50 formai egyezést találunk és a formailag egyező jelek jó része tartalmilag is párhuzamos (2. ábra). A jelhasonlóságokon túl a székely írásra és a kínai írásra egyaránt jellemző a ligatúra és jelmontázs alkalmazása, ami az egykori közös jel-alkotó elv hagyatéka. E párhuzamok talán összefüggenek azzal, hogy a legendák homályából egyre inkább kilépő Xia dinasztia hun volt. Bizonyos, hogy a kínai és a magyar írás párhuzamai az őstörténetünkről árulkodnak és ezért nagyobb figyelmet érdemelnek.

Írástörténettel fűszerezett genetika

Érdekes cikket közöl a kötetben Fehér Tibor és Németh Endre *A székelyek eredetével kapcsolatos új nézőpontok címmel*, amelyben joggal ajánlja figyelmünkbe a genetikát, mint a továbblépést elősegítő új tudományterületet. Azt írja, hogy a székelyek esetében van egy etnospecifikus jellemző: a kelet-eurázsiai haplocsoportok jelenléte, amely megkülönbözteti őket a környező népektől. Ezek nem a székely alapnépességre vonatkozó adatok, csupán azt jelzik, hogy honnan csatlakozott a székelyekhez egy-két család. A kelet-eurázsiai haplotípusok a hunokat idézhetik elének. Hiszen ők messze keletről jöttek és hozhattak magukkal kelet-eurázsiai népcsoportokat, ami a székelyek hun hagyományát alátámasztó adatként is értékelhető. A cikk szerzői azonban Engel Pált idézték: *„Krónikáink egybehangzóan állítják, hogy a honfoglaláskor már itt éltek (a székelyek - VG), sőt azt is, hogy volt valami közük a hun birodalomhoz, bár ez kevésbé valószínű. A kazárokhoz és a türkökhöz ellenben bizonyosan volt, mert az ezeknél használatos rovásírás típus Magyarországon egyedül a székelyek körében volt használatban ... A székelyek írása nem azonos ugyan a türkökével, de nem is független találmány, mert jónéhány betűjük közös.”* E rövid idézet hemzseg a hibáktól. Rögvest szemet szúr például, hogy a szerző a krónikáink egybehangzó állítását (tehát a forrást) csak egy alátámasztást nélkülöző *„kevésbé valószínű”*-vel utasítja el. Tudományos igényű kritikát nem kap mellé az olvasó. Engel Pál érvként próbálja felhasználni a székely írásnak a kazár és türk íráshoz való hasonlóságát, ám ezzel is melléfog. Az általa emlegetett „rovásírás típus” összefüggésrendszere ugyanis sehol sincs megfelelő alapossággal leírva, vagyis az írástudomány számára ez a sztyeppi írásrokonság még nem létezik.¹² A rovás csak egy írástechnológia. A kelet-európai, vagy sztyeppi rótt „írascsalád” emlegetése a szükséges magyarázatok nélkül nem több egy felületes blöffnél.

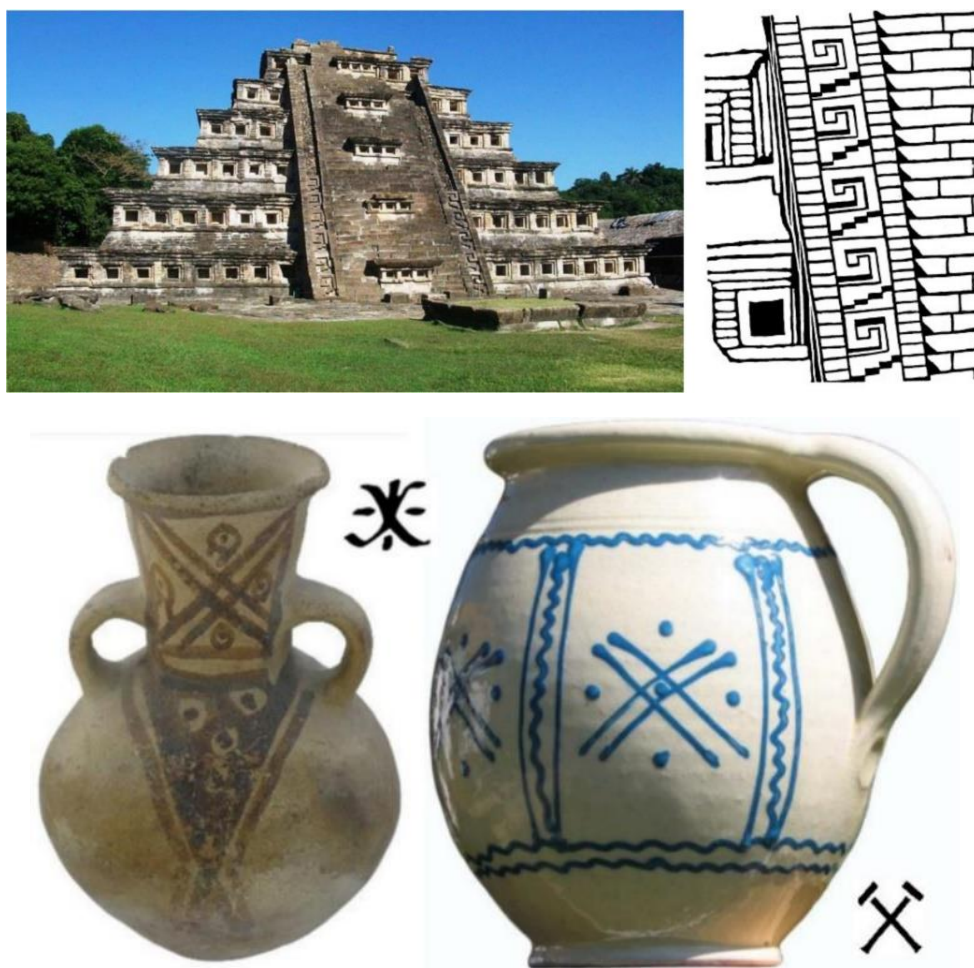
Az írástörténeti alapismereteket illető súlyos tájékozatlanságra utal az Engel Pál által alkalmazott „betű” kifejezés¹³ is, mert az ótürk jelek többsége szótagjel. A „betű” helyett szerencsésebb lett volna a „jel” szavunk használata az idézett mondatában.

¹² A kazár és (az orhoni, vagy jenyiszeji) türk írás sem egymással, sem a székely írással nem azonos, ezeket nem lehet egymással összekeverni, egy kalap alá venni – amíg a közeli rokonságuk be nincs bizonyítva. Felületes csoportba sorolásukkal és kelet-európai, vagy sztyeppi rovásírásként való emlegetésükkel ugyan elég gyakran találkozni, de ezek mögött nincs tudományos igényű bizonyítás. Nem ismerjük ezen írások pontos családfáját, a sztyeppi írások általában emlegetett, végső soron sémi származtatásából pedig semmi sem igaz. A rovástechnológia nem alkalmas a rokonításra, mert több más írásnak is volt rótt korszaka, amely írások csak nagyon távoli, tisztázatlan kapcsolatban állnak egymással. Engel Pál ennyi erővel a germán rúnákat is ide vonhatná (azoknak is van annyi hasonló jele s azokat is rótták), de persze nem teszi, mert az nem lenne eléggé polkorrekt egy kádárta emléken szocializálódott történész számára.

¹³ A *betű* csak egyetlen hangot jelöl, a szótagjel többet is.

A székely írásnak a sok formai egyezés ellenére sem felmenője az ótürk írás (3. ábra). Ugyanakkor a székely jeleknek egyértelmű párhuzamai vannak a magyar népi jelkészletben (hímes tojásokon, szőtteken, festett ládákon és cserépedényeken) az egész magyar nyelvterületen. Ezért nincs okunk idegenektől származtatni a székely írást, amint indokolatlan a székelyek eltérő származásáról való fantáziálás is. A székely jelek is, meg a székelyek is mindenestül a hun eredetű magyar kultúra és a magyarság részei.¹⁴

Visszakanyarodva a cikk által kiemelten kezelt székely etnospecifikus haplotípusokhoz, figyelmet érdemel ezek közül a Q csoport, amelynek őshazája az Altáj-vidék lehetett az őskőkorból, majd a csoport egyes elemei innen kiindulva népesítették be Amerikát. Ez igazolja a székely írás ősenek amerikai elterjedéséről korábban közzétett álláspontomat.¹⁵ A székely és indián jelpárhuzamok olyan meggyőzőek (4. ábra), hogy a székely jelek segítségével sikerült megérteni és elolvasni néhány rövid amerikai írásemléket (5. ábra).

5. ábra. Fent totonák piramis, lépcsőjének korlátján *Jóma* „jó magas, jó mágus” ligatúrával. Ez az isten (vö. finn *jumala* „isten”, a szakrális uralkodó (vö. japán *Jimmu Tenno*) és a sámán (maidu *jomi*) neve, aki a lépcsőn képletesen az égbe megy. Lent indián és őrségi edény az Orion csillagképet ábrázoló *atya* jellel (a két edény között a székely „ty”, jobbra lent a kínai „atya” szójel).

¹⁴ A székely írás a magyar hieroglif írásból alakult ki s eredetileg a magyarság közös írása volt.

A *Csaba* monda őrzi annak emlékét, hogy a székelyek egykor a *szabír* nevet viselték (Csaba alakjában az Attila halála és Baján fellépte között uralkodó szabír dinasztia perszonifikálódott). Biborbanszületett Konstantin szerint a magyarság neve régen a *szabír* (szavartü aszfalü „fehér/heftalita szabír”) volt.

A székely sajátosságok jó része a magyar krónikákból megismerhető külön történetükből fakad.

¹⁵ Varga Géza: *A székely rovásírás eredete*, Írástörténeti Kutatóintézet, 1999.

Ogur/szabír és székely/magyar jelek

Az Urál-vidékről és a kazah sztyeppéről újabban közölt jelek némelyike értelmezhetőnek vagy elolvashatónak bizonyult (6. ábra) és azonosította az ogur (7. ábra), valamint a szabír népet (8. ábra). A magyarországi párhuzamok alapján a hun-avar időkben kerülhettek ide.

6. ábra. Uelgi lelet egy Urál-vidéki „magyargyanús” sírból (balra) és a tusnádi Vártető sziklavése az Attila halála utáni időkből (jobbra); mindkettő *Sarokisten* olvasatú (azt a pillanatot ábrázolják, amikor az égigérő fa/Tejút hasadékában a szár „úr” jelenik meg, karácsonykor ugyanis ott kél a Nap)

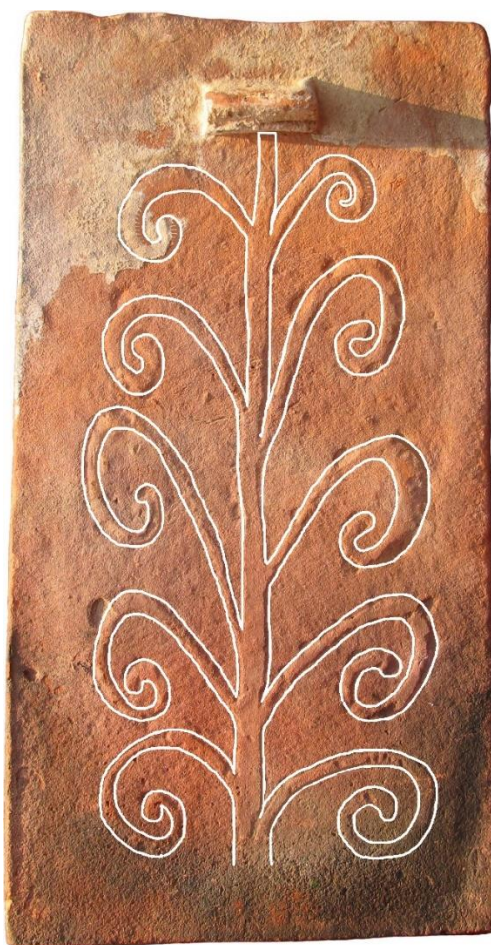

7. ábra. Balról jobbra: bajszos kurgán (az *Óg* és a *lyuk/Nap* jelből összeállított geoglifa) fényképe a kazah sztyeppéről (Szergej Botalov nyomán, egy másik bajszos kurgán rajza bekerült a kovásznai kötetbe is), az őriszentpéteri tál fényképe hieroglifikus mondatjelekkel (alatta másodikként a Nagy *Óg* mondatjel) és a székely írás „o/ó” (*Óg*) jele

A 7. ábra Óg jelei az égboltot ábrázolják. Az „o/ó” betű a rovástechnológia hatására függőlegessé vált. Óg úr az ogur népek névadó őse (a görögöknél Heraklész, a szkíták ősapja).

8/a. ábra. A „szabír ōs” mondatjel változatai (balról jobbra): a kazah sztyeppről (Szergej Botalov nyomán, a kovásznai kötetben), a zamárdi avar szíjvégről (ezen az ōs jel is szerepel), egy magyar hímes tojásról és a székely írás „tprus” (*tapar ōs* „szabír ōs”) jele

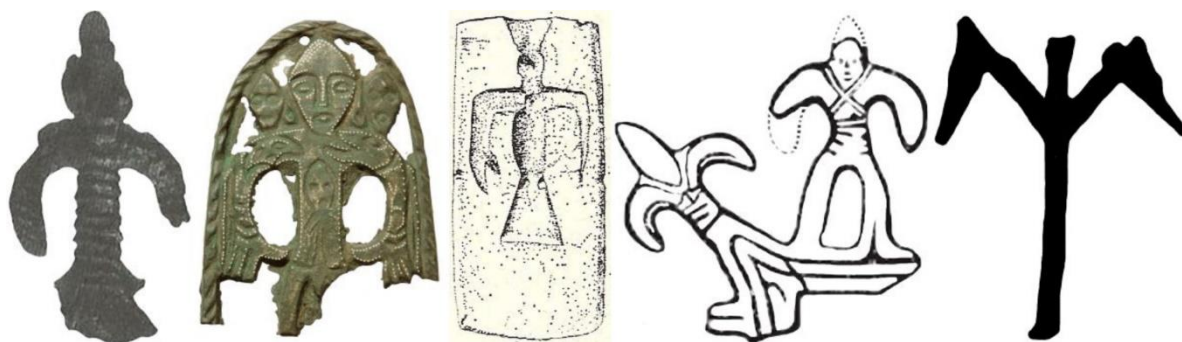
8/b. ábra. Veleméri rajzos sindű a „szabír ōs” mondatjellel, a székely „tprus” (*tapar us*) jel változatával

A 8. ábrán lévő jelek az égigérő fát ábrázolják, amelyről Berze Nagy János azt közli, hogy a magyar néphit szerint azonos az Istennel. Az általa közölt szibériai mítoszok szerint a fa ágai az égbolt rájuk nehezedő súlya miatt meggörbültek. A fenti ábrázolások e hiedelmek illusztrációi, amelyek az Urálon túlról kerültek a Kárpát-medencébe. A fa rajza a szabírok Szibériában használt *tapar* nevét rögzíti (erről Patkanov tájékoztat). A zamárdi avar szíjvégen az *ōs* jel is megmaradt, igazolva a székely „tprus” (*tapar ōs*) mondatjel összetétel voltát.

A területi korlátok miatt a székely/magyar jelkészlet keleti párhuzamainak csak egy töredékét tudom bemutatni.¹⁶ Arra azonban ez a kevés is elegendő, hogy az olvasó beláthassa: a jelek története keletre és a kőkor mélyébe vezet. Hallatlanul izgalmas feladatot jelent e történet feltárása és a régészeti, genetikai, nyelvi és történeti adatokhoz való illesztése.

Fel nem ismert hieroglifák

A kovásznai kötetben Csáji László Koppány közöl három középkori „szárnyas emberábrázolást” egy Uelgihez közeli lelőhelyről. Mint írja, ez a tárgytípus az Uráli-átjáró és az Északi-Urál térségének keleti és nyugati előterében egyaránt gyakori volt abban az időben. Az általa közölt három emberalak egyikét mutatom be alább (a 9. ábra bal szélén), kiegészítve egy bronzöntvénnel, valamint egy, a Dumnoj-hegyi erődben előkerült öntőformával is, amelyben hasonló alakokat öntöttek. Az ábra negyedik eleme a kiszombori töredék, amelyen két hasonló alak is szerepel (ezeket révülő sámánnak határozták meg). Az ábrát végül a székely írás „nt/tn” (*Ten*) jele zárja, amely az égisz éré fát ábrázolja az égbolt ránehezedő súlya alatt meggörbült ágakkal. Ez a *Ten* jel az *Isten* „ős *Ten*” régi nevét rögzíti és a hieroglifikus szövegekben gyakran fordul elő az *Isten* ligatúra második tagjaként (6., 10. és 15. ábra). A meggörnyedt antropomorf alakok az égisz éré fával azonos Istent (erre utal az ábra második elemén az alak „egyet tartó” szerepe), esetleg az Istent utánzó sámánokat ábrázolják.

9. ábra. Három Urál-vidéki és egy kiszombori honfoglalás-kori istenábrázolás, valamint az égisz éré fát idéző székely *Ten* jel

10. ábra. A *Ten* jel néhány előfordulása: lomovátovói *ős Ten*, nagyszentmiklósi *Isten*, dabasi *Sarokisten* és énlakai *Egy Isten*

¹⁶ A szakirodalomban szokásos téves vélekedés ezeket az egyezéseket a véletlennek tulajdonítja, ám az így ítélő nyelvészek, régészek és történészek sohasem ellenőrizték állításaikat a matematikai valószínűségszámítás módszerével. E sorok írója ezt még 1992-ben megtette Nemetz Tibor matematikus segítségével (*Bronzkori magyar írásbeliség*, Írástörténeti Kutatóintézet, Budapest, 1993.). A számítás alapján a hasonlóság a jelek világában is a rokonság jele. Vagyis a felmutatott párhuzamok a székely írás kőkori eredetéről tanúskodnak, ami egyúttal azt is jelenti, hogy a magyar és az indián, kínai, hun, szabír, ogur és avar jelkincs közös eredetű, egymással rokonságban van. Ez elvi és gyakorlati lehetőséget ad a székely betűk akrofóniájának tisztázására, az indián jelek megértésére pl. a kínai párhuzamok segítségével stb. Van-e ennél szebb és érdekesebb tudományos feladat?

11. ábra. A csalánszövetből készített obi-ugor ing *sarok* jelképének párhuzamai (a neolitikus Lepenski Vir-ből és a huari indiánoktól) valamint az 531 táján a mervi oázisban a szabírhunok számára készített Szent Korona Krisztus-zománcának köntöséről

Csáji László Koppány közli egy csalánszövetből készült obi-ugor ing képét is (11. ábra), amely tele van értelmezés nélkül maradt jelekkel. Az ing két oldalán magasodó jelek a *sarok* hegyét (a székely írás „s” betűjének hieroglifikus megfelelőjét) ábrázolják a *sarok* istenének, vagy a sarokisten képviselőjének mellkasán. Ez a jelenség azért figyelhető meg a neolitikumtól napjainkig, Európától Amerikáig, mert a *sarok* jel egykor fontos, mindenki által ismert ősvallási jelentést hordozott. Ez egyúttal azt is jelenti, hogy a legfontosabb ismérveket illetően egységes ősvallási elképzelések voltak elterjedve Euráziában és Amerikában, amelyekhez egységes ősvallási jelképrendszer is tartozott. A közös képzetek csak egy közös őshazában (azaz kb. 50 000 évvel ezelőtt, a Közel-Keleten) alakulhattak ki, ahonnan a 45-50 ezer évvel ezelőtt szétrajzó népcsoportok már magukkal vitték a 30-80 jelből álló jelkészletet. Mivel a székely írás ennek az ősvallási jelképrendszernek az örököse, ezért az is érthető, hogy a világ szinte minden táján oly sok párhuzama fordul elő a székely írásjeleknek. Nem csupán a *Homo sapiens sapiens* (a modern ember) népeit fűzi egybe valamiféle távoli rokonság, hanem a kultúráját is.

A 11. ábrán látható, több, vagy csupán egyetlen hegyet ábrázoló jel a *sarok* (szár Óg, úr Óg, Heraklész) oszlopának rajza, az égbe vezető út jelképe. A székelyeknél napjainkig fennmaradt, hogy az égbe a havasok csúcsán lépkedve lehet eljutni. A szabírhunok számára 531 táján a mervi oázisban készített Szent Korona Krisztus-zománcán, az obi-ugor ingen és szibériai sámánköpenyeken egyaránt megtalálható sarokjelkép azt fejezi ki, hogy a viselője ismeri az égbe vezető utat (vagy azonos az égbe vezető úttal), ezért közvetíteni tud a Föld és az ég között. Ebből következően a hasonló obi-ugor ingeket eredetileg egy szakrális uralkodó, vagy egy sámán számára készíthették.

E példák a tárgyakon lévő jelek megértésének szükségességét emelik ki.

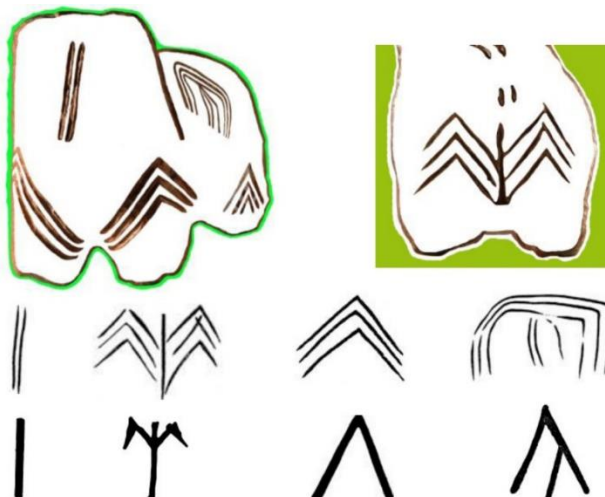
Az „ezerfejű sárkány” a pánmagyar hipotézis

A pánmagyar hipotézist a kritikusain kívül még senki sem írta le, ezért nem lehet pontosan tudni, hogy mit is kell érteni alatta. A most vizsgált kötetben Csajághy György „ezerfejű sárkánynak” nevezi az általa túlságosan csapongónak ítélt elképzeléseket.¹⁷ A kis területű

¹⁷ „A magyar őstörténet igen bonyolult kérdéskörében a legfőbb gondot már jó ideje nem az okozza, hogy a magyarság ... finnugor eredetű-e ... vagy ... a lovas kultúrákhoz való tartozás a döntően igaz. ... Jóval komolyabb probléma elé állít bennünket az őstörténeti zűrzavar, mely lassan már „ezerfejű sárkányhoz” kezd hasonlítani. ... se szeri, se száma a dilettáns önjelölteknek ... Érdekes módon a legkevésbé sem zavarja őket az a tény, hogy ... az általuk létrehozott számos elmélet ... egymásnak teljesen ellentmond.”

őshaza hipotézisének talaján állva valóban nehéz eligazodni az őshazák és a rokonnépek között,¹⁸ de a feladat megoldásakor segítséget jelenthet az eddig kihasználatlan írástörténet.

Bár helyesen állapítja meg, hogy „magyar szemszögből a lovas népek a fontosak”, megtűrhetőnek tekinti a finnugor eredeztetést is: „E problémát végül megoldja majd a tudomány”. Igaza van, amikor az indián rokonság felvetését is elfogadhatónak tartja: „Az egyes észak-amerikai indiánok finnugorokkal való esetleges (távoli) rokonsága némiképp hihetőnek hangzik. ... az indiánok Ázsiából vándoroltak Amerikába”.

12. ábra. A 7500 éves szentgyörgyvölgyi tehénszobor a székely jelek hieroglifikus elődjével írt *szár*, *ür*, *Ten* „isten, tenyésztés”, *sarok* és *ég* szavakat rögzíti, amely azt a gondolatot közvetíti felénk, miszerint a négy sarokoszlop által tartott égbolt azonos a *szár* *Ten*-nel (mai magyarsággal az úristennel)

Ugyanakkor elfogadhatatlannak véli az etruszk-magyar nyelvrokonságot feltételező elméleteket „*ahol a legfőbb érv természetesen az etruszkok rovásírása.*” Helyesen érvel az etruszk és a székely írás azonosítására épített elméletek ellen: *Az etruszk-magyar rokonítók azonban megfeledeznek arról, hogy rovásszerű írása többféle népnek van ... viszont a rovásbetűik azonos, vagy hasonló alakja gyakran eltérő hangokat jelöl*.¹⁹ Arra azonban nem gondol, hogy a nyelv és a nép akkor is lehet rokon, ha az írások nem állnak közvetlen rokonságban. Arról sem tud, hogy a legkorábbi etruszk (fazekas)jelek közeli rokonságban vannak a magyar népi hieroglifákkal.

Tudományos igényű cáfolat nélkül, pusztán jelzőosztogatással utasítja el Mario Alinei, az európai nyelvhasználat doajenjének felismerését arról, hogy a magyar nyelv legközelebbi rokona az etruszk.²⁰ Az olasz nyelvész szerint az etruszkok ősei a Dunántúlról vándoroltak

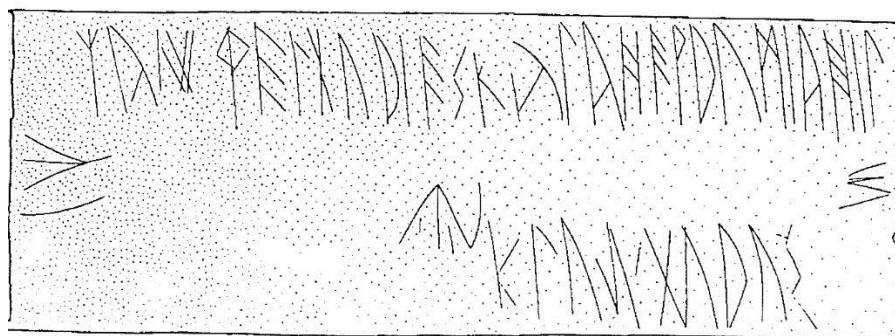
¹⁸ A magyarságot féltő nemes buzgalmában tudományon kívüli érvet használ, amikor ezt írja: „*A mindenki magyar felfogás ... nem szolgálja a nemzet egységét. Márpedig az egységre feltétlenül szükség van, különben széthullunk és felszívódunk.*” Egy tudósnak csak az igazságra szabad figyelnie, függetlenül attól, hogy azt hasznosnak, vagy károsnak ítéli-e meg. Ha valóban „*mindenki magyar volt*”, akkor az nem utasítható el a tény káros volta miatt.

¹⁹ Ez a jelenség (hogy a különböző ábécékben az azonos alakú jelek más-más hangot jelölnek) csak azoknak okoz gondot, akik a különféle jelsorokat egyetlen hangot jelölő betűkből álló ábécéknek tekintik. Ez a téveszme akadályozza meg az akadémikus tudományt a székely jelkészlet rokonságának megtalálásában. A természetes úton kialakult nemzeti írások többsége ugyanis még akkor vált el egymástól, amikor a jelek szavakat jelöltek. A halat ábrázoló székely „h” betűvel azonos formájú ótűrk jel azért jelöli a „b” hangot, mert a magyar *hal* törökül *balik*. Erről a *Bronzkori magyar írásbeliség* c. kötetben írtunk Szekeres Istvánnal (Írástörténeti kutatóintézet, Bp., 1993.).

²⁰ Igen sok, eddig fel sem mutatott körülmény támasztja alá az etruszk-magyar rokonság tézisének. Az isteni triászok azonosságára a budapesti előadása után én hívtam fel a neves olasz nyelvész figyelmét. Az etruszk isteni triász főistene *Tin* (akinek a neve a magyar *isten* szó második tagjával azonos), anyaistennője *Uni* (a magyar *Enéh* megfelelője), fiúistene pedig *Hercle/Heraklész* (akinek a bálványát a honfoglalók még magukkal vitték a

Itáliába, kb. 5000 évvel ezelőtt. Ez azt feltételezi, hogy a Dunántúlon ekkor már magyarul, vagy magyarral rokon nyelven beszélő népek laktak.

Csajághy György nem említi meg azt a tényt sem, hogy a világ legkorábbi, jól elolvasható írásemléke, a 7500 éves szentgyörgyvölgyi tehénszobor magyar jelekkel írt magyar nyelvű szöveget rögzít – ami alátámasztja Mario Alinei felismerését.

13. ábra. A kelta (La Tene, Kr. e. V. szd.) írásemléknek szinte minden jele megfeleltethető egy székely betűnek

kelta	magyar	kelta	magyar	kelta	magyar

14. ábra. Az előző ábrán bemutatott kelta (La Tene) írásemlék jelei és a velük összevethető székely betűk

Nem fogadja el a kelta-magyar rokonság gondolatát sem, de megengedi, hogy a Kárpát-medencéből „a kelták akár szkíta hatásokat is magukkal vihettek nyugatra”. A szerző gondolatmenete alapján szkíta lovasnép alatt a magyarság őseit kell érteni. Hogy ezek a szkíta kulturális hatások milyen erősek lehettek, azt felmérhetjük egy kelta írásemlék alapján, amelynek szinte minden elemi jele azonos egy székely jellel, vagy emlékeztet rá (13. és 14. ábra). Ez a táblázat csupán egyetlen kelta írásemlék jeleit tartalmazza. Nem kétséges, hogy a kelta jelek teljesebb körű felmérése esetén még több székely jelpárhuzamhoz jutnánk.

Hozzátehetjük, hogy az írástörténeti adatok alátámasztják azt a feltevését, hogy szkítáknak a keltákkal jórészt közös kultúrájára volt, mert mindkét nép használta a székely írás hieroglifikus elődjét (15. ábra). Az elolvasott rövid írásemlékek alapján a szkíták magyarul beszéltek.

csatáikba). A magyar isteni triász emlékét őrzi a székely írás *Ten*, *anya*, valamint *Ak* (és *Óg*) jele is. A *magyar* (vö. *Mu-ag-er-isz!*) és a sztyeppi népnevekben megtalálható *ogur* „Óg úr” elnevezés is az ősapánkra, *Heraklészre* utal.

15. ábra. A felső sorban székely/magyar jelekkel rokon szkíta hieroglifák (balról jobbra): *Ten*, *Ak szár úgy* „Heraklész úr a folyó”, *Magasságos Jóna köve*, *Isten*, *Lyukó/Nap* az *Üdő* (a szkíta *Oitoszür* „Üdő úr” napisten jelképe); az alsó sorban a magyar megfelelőik

Őshonosságról a világ legkorábbi elolvasható írás emléke alapján

„Magyarként értelmezni az újkőkor, vagy a megelőző kultúrák bármely népességét, az mégiscsak totális dilettantizmus” – értékeli a jelzőosztogatás kényelmes módszerével Csajághy György az őshonosság elméletét. Nyilván sohasem elemezte a szentgyörgyvölgyi tehénszobor jelkiosztását és nem figyelt fel pl. arra a részletre sem, hogy az újkőkori alkotó a *Ten* jelet a *tenyésztés* szervére tette (12. ábra). Ugyanaz a *Ten* jel a homlokán lévő *szár* „úr” jellel együtt a *szár Ten* „úrsten” jelzős szerkezet kiolvasását is lehetővé teszi, egyúttal azonosítva az úristent az *éggel*. Ezek a körülmények írásról, vallásról és nyelvről árulkodnak. Ugyan melyik nép rendelkezik ugyanilyen rendszert alkotó jelekkel, szavakkal és vallási elképzelésekkel? A tehénszobor hieroglifái által rögzített összefüggések miatt a tehénke üzenetét csak magyarul, vagy magyarral rokon nyelven lehet elolvasni.²¹ Ez az írás emléke azonban csak egyetlen a világban megtalálható sok hasonló közül. Nem jelenti azt, hogy az őshaza kizárólag a Kárpát-medencében létezhetett, hogy a magyar nyelv és a magyar jelkészlet csak itt volt használatban. Olyan szabály sincs, hogy az őshazának kicsinek kell lennie és rokonnépekre sem bukkanhatunk az írás emlékek segítségével.

Miképpen gondolhatják azt egyesek – kérdezi Csajághy György – hogy az újkőkori népesség jellemzői máig uralkodó módon érvényesülnek, különösen az egymással közelebbi-távolabbi rokonságban álló szkíta, szarmata, hun, avar lovas néphullámok által hordozott jellegekkel szemben? Ők a szkítákat, szarmatákat, hunokat, avarokat, Árpád népét s minden lovas népet betolakodó ázsiai hódítóknak, a neolitikumtól itt élő földművesek gonosz elnyomóinak tekintik. Az avarság a Kárpát-medence számos pontján megérte Árpád népének bejövételét. Mindezekhez természetesen hozzá kell számítanunk az Árpáddal érkező félmillió körüli magyart is. A magyarság keleti vonásai ma is megnyilvánulnak a nyugati népekkel való összehasonlítás tükrében.

A szerző határozott ellentétet képzel az őshonos és a keleti lovasnépek közé, ám ez a szembenállás valójában nem létezik. A modern ember Kárpát-medencébe érkező legelső

²¹ Ilyen rokonnyelv létezhet, vagy létezhetett. Például a sumer *tin* „élet” jelentésű, miként a magyar *teng*, *tenyésztés* is. Ahhoz azonban, hogy más népnek ajándékozhasassuk a szentgyörgyvölgyi tehénszobrot, a megfelelő szavakon kívül szükség lenne a megfelelő írásjelek felmutatására is. S talán számít az is valamit, hogy az e tájon élő őrségi nép fazekasai ugyanennek a kőkori eredetű magyar jelkészletnek néhány jelét napjainkban is használják. Amíg valaki elő nem áll egy más nyelvre és írásra alapozott jobb olvasattal, addig a szentgyörgyvölgyi tehénszobor minden jelzőosztogatás dacára a neolitikumban itt élő magyar, vagy magyarral rokon nyelvű népesség jelenlétét bizonyítja.

csoportjai ugyanúgy az Eu19 haplotípussal jellemezhetők, amint a keleti néprezervoárok jó része is. A Turáni alföld felől érkező népek egymást követő hullámai a testvéreiket találták a Duna völgyében. A Tarih-i Üngürüş, Anonymus és Bonfini is arról számolnak be, hogy a honfoglalók a saját véreiket találták itt. Igaz, hogy ezek a történeti források nem a neolitikum viszonyairól, hanem későbbi korokról tájékoztatnak, de a kőkori jelek is ugyanezt mondják.

Itt van például az a történelemben példa nélkül álló sorozat, miszerint a magyarul beszélő hunok, az avarok és Árpád népe is egy-egy szerződéssel vették át a Kárpát-medencét. Azaz szó sincs véres foglalásról és elnyomásról. A hunok a rómaiakkal kötött szerződés alapján jutottak a Dunántúl birtokába, az avarok a longobárdokkal kötött megállapodás alapján kapták meg a területet, Árpád apánk meg a fehérlő-szerződést „írta alá” Szvatoplukkal.

A hunok és a rómaiak megállapodását az a körülmény alapozhatta meg, hogy Savaria környékén és talán másutt is magyarul beszélő szabírhun lakosság élt már a római időkben is.²² E meglepő körülményt a római-hun-avar Dunántúlon és Szibériában egyaránt előforduló magyar hieroglifák segítenek elfogadni (16. ábra).

16/a. ábra. A hosszúhetényi római kori sisak orrvédője a *Ten* jellel azonos (balra), amint a hun hatásra kialakuló lomovátovói kultúrából származó arcképen is a *Ten* jelet idézi az orr (jobbra); hogy ez esetekben Istent jelentő jelekről van szó, azt a hosszúhetényi orrvédő Krisztus-monogramja és a lomovátovói leleten kiolvasható *ős Ten* „Isten” összetétel is bizonyítja

16/b. ábra. A felső sorban a Savaria-i (szombathelyi) Iseum Szent Márton kiállításán e sorok írásakor megtekinthető szabír jelek, az alsó sorban a magyar megfelelőik láthatók²³

Baján avarjai a longobárdokkal kötött szerződés alapján költöztek be a Duna völgyébe. A szerződés megkötését segíthette, hogy a terület lakossága legalább részben a hunok maradéka,

²² Tudjuk, hogy Savaria-t egy szabír légiőről nevezték el (s a kiöregedett légionáriusokat szokás szerint a környéken telepítették le). Szibériát ugyancsak a szabírokról nevezték el, akiket Jordanes a hunok utódának tart. Bíborbanszületett Konstantin meg azt mondja, hogy a magyarok régi neve a szabír (szavartü aszfalü „heftalita szabír”). Tökéletesen összeillő, rendszert alkotó adatok ezek, amelyek igazolják a magyar krónikák állításait.

²³ A 16/b. ábra szabír szövegei: az *Ak szár ügy* „Heraklész úr a folyó” mondatjel, a *Föld, lyuk* és *Üdő* szójelek egy korongfibuláról, egy augur Tejútát jelképező botjának rajza (a *jó* „folyó” szójel), *Óg* úr égboltot ábrázoló (ogur népre utaló) jele és az Orion csillagkép rajza (a Nimród tamga, a hun uralkodócsalád nemzetségeje). Az alsó sor végén az őriszentpéteri tál *Óg* jele és egy XII. századi magyar ezüstdénár Nimród tamgája szerepel. Az utóbbit a hun eredetű bolgár dinasztia is használta.

azaz rokon volt.²⁴ Baján és az általa hódoltatott szabírok bevonulását a Tarih-i Üngürüs írja le és a honfoglalókkal egy nyelvet beszélő őslakosokról számol be.

Anonymus is többnapos ünnepségek sorozataként írja le Árpád népének visszatérését. A medencébe érkező csapataikhoz a magyarul beszélő és Attila halála óta itt élő székelyek csatlakoztak.

A szerződések körülményei között mindig azt találjuk, hogy a helyi őslakosság és a keletről betelepülők etnikai azonossága lehetett az az ok, ami miatt e beköltözések vér nélkül történtek. Nem honfoglalásról, hanem visszatérésről, hazaköltözésről volt szó mindegyik esetben.

Hun és avar írásemlékek

A Csajághy György által említett hunok és avarok nyelvéről és jelhasználatáról ugyanaz mondható el: ők is a magyar hieroglifákat, a székely jelek őseit használták rövid magyar szövegek rögzítésére (17. ábra). Az alább bemutatott szép írásemlékek csupán kiragadott példák, de egy átfogóbb vizsgálat sem mondhatna mást.

17/a. ábra. Apahidai hun turulok a *Ragyogó ország* mondatjelekkel

²⁴ A Dunántúlon a hun kor óta folyamatosan lakott hely lehet Velemér (Valamár gót királynak, Attila alattvalójának volt itt kis országa a Hun Birodalom bukása után). A székelyek is Attila hunjaiból maradtak hátra (ezért öröközt meg éppen náluk a hun írás, l. Varga Géza: *A székelység eredete*, 1999.). A dunántúli kereszténység folyamatos fennmaradása a római katonaság kivonulása után szintén a magyarul beszélő lakosság továbbélésével lehet összefüggésben (a hunoknak a sztyeppén három keresztény püspökségük is volt).

17/b. ábra. Hieroglifikus avar szövegek: *Ak országa* (Heraklész országa) Százazdról, *Nagyságos, ragyogó király úr* Pécsről, *Egy országa* a Gizella kincs turulos fibulájáról (ez utóbbi a magyar címer hármashalmos - kettős kereszt címerfelének előzménye)

Összegzés

A székely írás előzménye, a magyar hieroglif írás már a kőkorból ismert és használatos a Pireneusoktól Dél-Amerikáig. Az akrofónia rekonstrukciója régi magyar szavakat eredményezett, ami azt bizonyítja, hogy a jeleinket egy magyarul, vagy magyarral rokon nyelven beszélő nép alkotta meg. Ha ezt összevetjük a Bibliában megőrzött adattal, miszerint Babilon előtt létezett egy nyelvi egység, akkor nincs okunk arra, hogy kis területű őshazát keressünk magunknak. A kőkori világ a jelek szerint magyarul, vagy magyarral rokon nyelven beszélt és magyar hieroglifákat használt.²⁵ A Biblia tájékoztatását megerősíti a genetikusok felismerése arról, hogy a *Homo sapiens sapiens* egyetlen családból alakult ki 150 – 200 ezer évvel ezelőtt. Amiből következően minél messzebbre megyünk vissza az időben, annál kisebb volt a nyelvek, az írások és a vallási képzetek közötti különbség. Mivel a székely írás jeleinek javát 50 000 évvel ezelőtt már ismerték a Közel Keleten, lehetőség van az őstörténetünk jelek általi tisztázására. Ennek során meg kell különböztetni a magyar őshazát a közeli és távoli rokon népek területeitől. A tisztázásban segít az írástörténeti aprómunka, amihez a magyar írástörténet ismerete és hatékonyabb kutatása elengedhetetlen.²⁶

Az uelgi, lomovátovói és további keleti leletek meghatározzák az egyik ogur/szabír őshazát és az eleink által ott használt magyar nyelvet – ami egy lépést jelent Csoma Sándor célja felé.

²⁵ Varga Géza: *Magyar hieroglif írás* (kézirat, megjelenés előtt).

²⁶ A kutatás során figyelmen kívül kell hagyni a tudományon kívüli szempontokat. Fontos nemzeti ügy Kőrösi Csoma Sándor céljának beteljesítése és a hun-magyar őshaza megtalálása, amint nemzetellenes gáncs is tapasztalható a kutatás ellenében. A kutatást mégsem határozhatja meg semmiféle vélt, vagy valós nemzeti, vagy nemzetellenes törekvés – csak a tények. Ehhez persze fel kell számolni az általános írástani tájékozatlanságot.

www.cserepmadar.hu www.csinyalohaz.hu

